

1. І зібрався Яків, і пішов до краю синів Кедему.

2. І побачив, аж ось криниця в полі, і ото там три отарі лежали біля неї, бо з тієї криниці напувають стада. А на отворі криниці лежав великий камінь.

3. І збирались туди всі стада, і скочували каменя з отвору криниці, і напоювали отару, і привалювали каменя на отвір криниці знов на його місце.

4. І сказав до пастухів Яків: Браття мої, звідкіля ви? А ті відказали: Ми з Харану.

5. І сказав їм: Чи ви знаєте Лавана, сина Нахорового? І відказали: Знаємо.

6. І сказав їм: Чи гаразд із ним? І відказали: Гаразд. А ось Рахіль, дочка його, приходить з отарою.

7. І сказав: Тож іще багато дня, не час зганяти худобу. Напійте отару, та йдіть пасіть.

8. А вони відказали: Не можемо, аж поки не будуть зігнані всі стада, і не відкотять каменя з отвору криниці, тоді понапуваємо отару.

9. Іще він говорив із ними, аж ось приходить Рахіль з отарою батька свого, бо була вона пастушка.

10. І сталося, коли Яків побачив Рахіль, дочку Лавана, брата своєї матері, то підійшов Яків і відкотив каменя з отвору криниці, і напоїв отару Лавана, брата матері своєї.

11. І поцілував Яків Рахіль, і підніс свій голос, і заплакав...

12. І Яків оповів Рахілі, що він брат батька її, і що він син Ревеки. А та побігла, і розповіла батькові своєму...

13. І сталося, коли Лаван почув вістку про Якова, сина сестри своєї, то побіг йому назустріч, і обняв його, і поцілував його, і привів його до свого дому. А він розповів Лаванові про всі ті пригоди.

14. І промовив до нього Лаван: Поправді, ти кість моя й тіло моє! І сидів він із ним місяць часу.

15. І сказав Лаван до Якова: Чи тому, що ти брат мій, то ти будеш служити мені даремно? Скажи ж мені, яка плата тобі?

16. А в Лавана було дві дочки: ім'я старшій Лія, а ім'я молодшій Рахіль.

17. Очі ж Ліїні були хворі, а Рахіль була гарного стану та вродливого вигляду.

18. І покохав Яків Рахіль, та й сказав: Я буду сім літ служити тобі за Рахіль, молодшу дочку твою.

19. І промовив Лаван: Краще мені віддати її тобі, аніж віддати мені її іншому чоловікові. Сиди ж зо мною!

20. І служив Яків за Рахіль сім літ, а вони через любов його до неї були в його очах, як кілька днів.

21. І сказав Яків Лаванові: Дай мені жінку мою, бо виповнилися мої дні, і нехай я до неї ввійду!

22. І зібрав Лаван усіх людей тієї місцевости, і справив гостину.

23. І сталося ввечері, і взяв він дочку свою Лію, і до нього впровадив її. І Яків із нею зійшовся.

24. А Лаван дав їй Зілпу, невільницю свою, дав Лії, дочці своїй, за невільницю.

25. А вранці виявилось, що то була Лія! І промовив Яків до Лавана: Що це ти вчинив мені? Хіба не за Рахіль працював я в тебе? Нащо ж обманив ти мене?

26. А Лаван відказав: У нашій місцевості не робиться так, щоб віддавати молодшу перед старшою.

27. Виповни тиждень для цієї, і буде дана тобі також та, за працю, що будеш працювати в мене ще сім літ других.

28. І зробив Яків так, і виповнив тиждень для цієї. І він дав йому Рахіль, дочку свою, дав йому за жінку.

29. І дав Лаван Рахілі, дочці своїй, Білгу, невільницю свою, дав їй за невільницю.

30. І прийшов він також до Рахілі, і покохав також Рахіль, більше, як Лію. І працював у нього ще сім літ других.

31. І побачив Господь, що зненавиджена Лія, і відкрив її утробу, а Рахіль була неплідна.

32. І завагітніла Лія, і сина породила, і назвала ім'я йому: Рувим, бо сказала була: Господь споглянув на недолю мою, бо тепер покохає мене чоловік мій!

33. І завагітніла вона ще, і сина породила, і сказала: Господь почув, що я зненавиджена, і дав мені також цього. І назвала ймення йому: Симеон.

34. І завагітніла вона ще, і сина породила, і сказала: Тепер оцим разом буде до мене прилучений мій чоловік, бо я трьох синів породила йому. Тому й назвала ім'я йому: Левій.

35. І завагітніла вона ще, і сина породила, і сказала: Тим разом я буду хвалити Господа! Тому назвала ім'я йому: Юда. Та й перестала роджати.